

KANEIS DEN PAPADINETAI... ΘΑ MEINOUME MONOI;

Τους τελευταίους μήνες γίναμε μάρτυρες μιας πρωτοφανούς όξυνσης της κρατικής καταστολής και μιας προσπάθειας ποινικοποίησης και εγκληματοποίησης των κοινωνικών χώρων. Τέτοιος χώρος είναι και ο αναρχικός. Η δεκαετής καταδίκη του Γ. Μπαλάφα, οι απεργίες πεινας του Κ. Καλαρέμα και του Χρ. Μαρίνου, η συνεχιζόμενη ομηρία του Οδ. Καμπούρη και τόσων άλλων, είναι η κορυφή του παγούβουνου.

Η καταστολή δεν βασίζεται απλώς στην παραδειγματική τιμωρία ορισμένων ατόμων, αλλά στην εξουδετέρωση πλατιών κοινωνικών στρωμάτων. Μην ξεχνάμε άλλωστε πως σαφής στόχος του κράτους είναι και η εξάλειψη κάθε μορφής αλληλεγγύης προς τους διωκόμενους -και μη- συντρόφους. Παρ' όλα αυτά η αλληλεγγύη συνεχίζει να υφίσταται.

Τα γεγονότα του Νοέμβρη '95 έδειξαν πως και η αλληλεγγύη αλλά και οι αγώνες ενάντια στο κράτος εξακολουθούν να υπάρχουν. Δεν είναι τυχαίο γεγονός η συγκέντρωση 2.500 και πλέον ατόμων το βράδυ της 17ης Νοέμβρη στο χώρο του Πολυτεχνείου, αρνούμενοι να ακολουθήσουν την καθιερωμένη βολτούλα στην Αμερικάνικη Πρεσβεία. Δεν είναι τυχαία η σύλληψη 504 από αυτούς, μετά τη βίαιη επέμβαση των ένστολων δολοφόνων το πρωί της 18ης Νοέμβρη, αριθμός πρωτοφανής στα χρονικά της ελληνικής αστυνομίας. Το έκτακτο αυτόφωρο στρατοδικείο, αφού χώρησε τους συλληφθέντες σε ομάδες ανάλογα με την ηλικία, το φάκελλο και το επάγγελμα, ξεχώρισε 137 και τους καταδίκασε με συνοπτικές διαδικασίες. Για 7 από αυτούς ορίσε να μην έχει αναστατικό χαρακτήρα η έφεση και να οδηγηθούν στη φυλακή. Από την πρώτη στιγμή οι 7 σύντροφοι αρνούνται να παραδοθούν στα χέρια του κράτους. Στο λέρι μας είναι, η έμπρακτη αλληλεγγύη να καταργήσει τις δίκες και τις καταδίκες των εξεγερμένων του Πολυτεχνείου '95.

Είμαστε ενάντια στη διαρκή προσπάθεια επιβολής της κρατικής και «δημοκρατικής» νομιμότητας, στη βία των νόμων και των συνεπαγόμενων ποινών, καθώς και στην προσπάθεια ποινικοποίησης των κοινωνικών αγώνων. Η αξιοπρέπεια ζει και αντιστέκεται.

Για μια ακόμα φορά οι εξεγέρσεις και οι κοινωνικοί αγώνες απέδειξαν την ατράνταχτη ύπαρξή τους, την πολυμορφία και καταστροφικότητα που τους διακρίνει ενάντια στην εξουσιαστική βαρβαρότητα. Η ελευθερία και η ζωή δεν χαρίζονται. Κατακτώνται με βίαιους αγώνες, με λύσσα και συνείδηση, με αντίσταση και επίθεση, με ταξικό πόλεμο σ' όλα τα μέτωπα της καθημερινότητας. Η αρνητική σκέψη και πράξη δεν υποχωρούν μπροστά στην οποιαδήποτε τρομοκρατία, συκοφαντία ή καταστολή, αλλά τις συντρίβουν.

Ας περιμένουν την ημέρα που οι φωτιές της εξέγερσης θα λάμψουν στη μεσαιωνική νύχτα που μας επιβάλλουν.

Είμαστε όρθιοι και συνεχώς πληθαίνουμε. Ας τρέμουν...